

Sayı Editörü'nden,

Bu sayıyı hazırlamaya yönelik düşünmeye başladığımızda, bürokrasi üzerine hem teorik hem de uygulamadan bilgilerin olduğu bir sayı hedeflemiştik. Bu amaçla, bürokrasi konusunda geçmişte kalem oynatmış ya da hala ilgilendiğini bildiğimiz hocalarımız ile bürokraside 'eli kalem tutar' diye tanıdığımız dostlarımıza haber saldık. Beklemelerimiz boşa çıktı, vuslat hicrana boyun eğdi. Hocalarımız çoktan bürokrasiden geçmiş. Bürokratlarımız da büyük oranda çekindiklerinden yazı yazmak istemedi; eğer işlerinde yaşadıklarını, bürokrasideki dönüşümleri, kadrolaşmayı, kayırmacılığı dökmeye bir başarlarsa, gündüz yanan fenerler gibi yanacaklarını ve bunun kimsenin işine yaramayacağını düşündüler.

Bunun üzerine, üç kaynaktan yararlanmayı hedefledik. Bunlardan birincisi, Mülkiye'de doktora yapan bürokrat arkadaşlarımız olarak belirlendi. Bu dostlarımızdan yazı istedik. Sadece **Oğuz Akın** arkadaşımızdan yazı geldi; ne yazık ki bu yazı da teorik bir yazı şeklinde ortaya çıktı. İkinci kaynak ise Mülkiye'de doktora düzeyinde yürütmekte olduğum "bürokrasi ve bürokratik elit" dersinde verilen ödevlerin Mülkiye Dergisi'nde yayınlanacak şekilde hazırlanması için doktora öğrencisi arkadaşlarımızın bu konuda özendirilmesi idi. Bu taktik epeyce başarılı oldu. **Sevinç Soyocak, Mısra Ciğeroğlu ve N. İter Ertuğrul**'un yazıları bu şekilde ortaya çıktı. Üçüncü kaynak ise İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nin 30. Kuruluş Yıldönümü etkinlikleri içinde "Osmanlı-Türk Bürokrasisinde Düzen ve Değişim" (12-13 Mart 2009) başlıklı uluslararası sempozyumda uygun görülen bazı tebliğlerin Mülkiye dergisinde yayınlanmak şeklinde belirlendi. Bu toplantıdan iki kişiden yazı istendi, sadece **Selim Önal** arkadaşımız "Suç Ekonomisi" ile ilgili yazısını gönderdi.

Bu yazılara ek olarak 5 akademisyen arkadaşımızın -**Doç. Dr. Mehmet Yetiş, Yard. Doç. Dr. Ahmet Özalp, Yard. Doç. Dr. Ramazan Günlü, Araş. Gör. Barış Övgün, Araş. Gör. Tekin Avaner**- gönderdiği yazılar ile birlikte elimizde toplam 10 yazı oldu. 10 yazı, Bürokrasi sayısını çıkartmak için yeterli olmakla birlikte hala çok önemli bir sorunumuz vardı: Yazıların hemen hepsi 'teorik'

tartışmaları içeriyordu. Türkiye’de bürokrasi 1980 sonrası inanılmaz bir dönüşüm geçirmişti; son 10 yıldır da kamu reformları ve siyasi kadrolaşmalar ayyuka çıkmıştı ama Mülkiye Dergisi’nin Bürokrasi üzerine hazırladığı dergide bunlarla ilgili en ufak bir tartışma yoktu. Bu durum Mülkiye’ye uygun değildi. Bunun üzerine bir yuvarlak masa toplantısı yaparak bürokrasideki dönüşümü tartışmaya karar verdik. Hedefimiz 2 akademisyen ile Maliye Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Dışişleri Bakanlığı, Üst Kurullar ve Emniyet Teşkilatı’ndan 4 bürokrati biraraya getirmek ve bürokrasideki dönüşümü tartışmaktı. Akademisyen olarak bendenizin yanı sıra TODAİE’den hocamız **Doç. Dr. Seriyeye Sezen** de bu toplantıya katılmayı kabul etti. Bürokrasiden ise dörtbir yana tellal salmamıza rağmen ancak Maliye Bakanlığı’ndan ve İçişleri Bakanlığı’ndan birer arkadaşımız bu toplantıya katılmaya razı oldu. Yuvarlak masa toplantısını Mülkiye Yayın Kurulu üyesi **Nazif Ekzen**’in idareciliğinde tamamladık. Ancak 1 hafta sonra Maliye Bakanlığı’ndan yuvarlak masa toplantısına katılan arkadaşımız, işyerinden izin alamadığını, bu nedenle kendisinin bu toplantıda yer almasının sorun yaratacağını belirterek, isminin ve konuşmasının bant çözümünden çıkartılmasını, Dergi’de de isminin anılmamasını istedi. Doğal olarak kabul ettik.

Bürokrasi sayısını çıkartmaya yönelik olarak, sizlere de aktarmaya çalıştığım bu zorlukların Türkiye’de bürokrasinin ve akademide bürokrasi çalışmalarının ne düzeyde olduğunu anlamanıza ışık tutacağı kanısındayım. İnanılmaz bir kadrolaşma ve baskı düzeninin yerleştirilmiş olduğu bürokrasi kademelerinde, bürokratlarımız fikirlerini, akademik/bilimsel bir dergide ifade etmekten çekinmektedirler.

Akademisyenlerimiz ise, kimlik-kültür vb. konular üzerinde yoğunlaşmaktan bürokrasi üzerine düşünmeyi çoktan dördüncü-beşinci plana atmış gibi görünüyorlar. Yaşanan bir tür şizofrenidir. Devlet tartışıp 3 cümle Marks’tan, 3 cümle Weber’den, 5’er cümle Gramsci, Poulantzas, Negri’den yaptıkları alıntılarla iktidar ve otoriteyi anlamaya çalışan üniversite camiası, önlerine nesne olarak koydukları dünyanın gözlerinin önünden kayıp gitmesini izlemekte; kimse gidenin farkına varmamaktadır. Ülkesini bilmeyen siyaset bilimciler, yayınevlerimizin yalan yanlış çevirdikleri siyasetbilimi ve felsefe kitaplarının zayıf Türkçeli sayfalarında kendilerini ve yaşadıkları dünyayı aramaktadır. Şizofreninin ötesinde anlamsız, metafizik bir dünyaya hapsolmuş hocalarımız, uygulamadan koştukları oranda ulviyetlerinin bekasını koruyabileceklerini sanmaktadır. Devletin dönüşümünden, neo-liberal, yeni sağ iktidarlardan bahsedenler, bu iktidarın sadece sözcükler üzerinden ve salt ideolojilerle kurulduğunu sanacak kadar safdillilik içerisindedir.

Akademide bir başka grup ise inanılmaz bir özgüvensizlik içerisinde kendi akademik hayatını veri toplama faaliyetine indirgemiş gibi görünmektedir.

İngilizce akademik dergilerin sayfalarından buldukları popüler teorilerin arkasına Türkiye verisini ekleyerek, bir tür “kara deri beyaz maske” olma çabası içerisindeki hocalarımız, yurtdışında kendilerini kimsenin dinlemediği kongrelere katılıp, çalışmalarını yabancı dergilerde yayınlatabilmek için ‘çevre’ edinme çabasındadırlar. Türkçe’den tek kelime okumayan, akademik ekinliğin ve teorinin sadece İngilizce yayınlarda gerçekleştiğine inanan bu çevre, kanımca, günümüzde Türk akademik hayatına en çok zarar veren kesimdir.

Yaşadıkları, parçası oldukları, açık veya gizli destek verdikleri dönüşümler üzerine suskun kalan bürokratlarımıza ilişkin olarak ise, entellektüel etkinliğin ülkemizde indirildiği bu düzeyi göz önünde bulundurduğumda söyleyecek çok da fazla birşey bulamıyorum. Kızamıyorum. Hatta çoğunlukla anlayabiliyorum.

Uzun zamandır Siyasal Bilgiler Fakültesi koridorlarında ‘Mülkiye Geleneği’ yanlış yerlerde aranıyor. 25 yıla ulaşan Mülkiyeliliğimde bunu çok yakından izledim. Bu dergiyi hazırlama çabası içerisindeyken karşılaştıklarım ise daha sahici bir Mülkiyeliliğe sahip çıkmanın zamanının çoktan geldiğini gösterdi bana. Bu da, bu Memleketin sorunlarına daha sahici, daha politik, namuslu bir çizgiden yaklaşmak olmalı. Bu ülkenin, teori dahil, bilgisi eğer üretilecekse ‘biz’ üretiriz diyebilmekten geçiyor. Türkçe’ye, Türkiye’nin gerçekliğini daha yetkin tartışan ürünler kazandırmaktan geçiyor.

Doç. Dr. Ahmet Alpay Dikmen